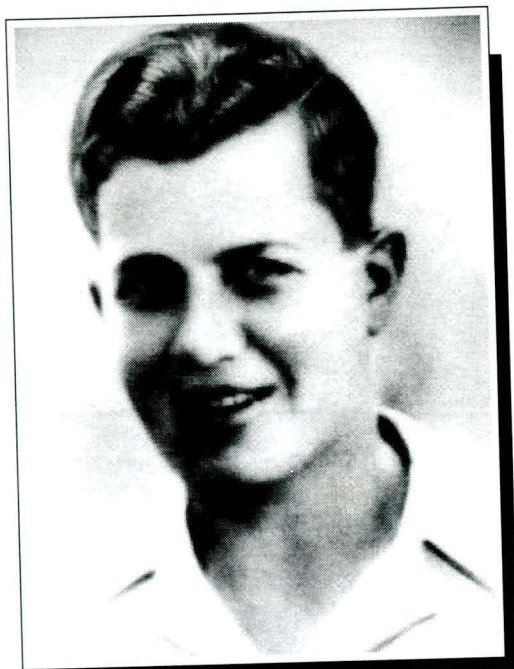

סגן שפירא ישראל ז"ל

סגן שפירא ישראל ז"ל
בן 21 בנפלו

בן לאה ואלכסנדר

נולד בתל אביב

ב-ד' בתמוז תרפ"ז, 16/6/1927

התגייס ב-1947

נפל בקרב

ב-ט' בתמוז תש"ח, 16/7/1948

במלחמת העצמאות

שרת בחטיבת גולני

יחידה: גדוד "ברק" (12)

תפקיד: מפקד מחלקה - מ"מ

מקום נפילה: נצרת

באזור: הגליל

נקבר בחדרה

קורות חיים

ישראל נולד ללאה ואלכסנדר בד' תמוז תרפ"ז 16.06.1927, בתל-אביב. אביו בא לארץ ב-1918 עם הגדוד העברי הראשון מאמריקה, ואמו - בשנת 1922 מאוקראינה. בן יחיד היה להוריו. במשך תקופת ילדותו נדד ממקום למקום עם אביו, שעבד בשירות הטלפונים. ישראל נפל במלחמת השחרור, בהתקפה על נצרת. נצרת שמשה כבסיס לקאוקג' ולחיל ההצלה שסר לפקודתו. נוסף על האיום לנתק את הגליל ולהתקפות רצחניות נגד יהודים, הטילה כנופיה פולשת זו, שלטון אימים ופחד על מתנגדיה הערביים מקרב תושבי נצרת. על מנת לפזר את כוחו של האויב, נכבשה נצרת על-ידי כוחותינו, תוך כדי פעולת הסחה. בעוד עיקר המאמץ מגיע מעמק יזרעאל, התחולל קרב נוסף מצד מערב, דרך הכפר מוגדל. בט' תמוז תש"ח 16.07.1948, נפל ישראל בפעולה זו.

בחוברת ההנצחה שערכו חבריו לקבוץ ולנשק, במלאת שנה לנופלו, כותבת סימה: "הנחפז" - "כמעט מיום היוולדו מיהר. עוד בגן התפתח למעלה מבני גילו. תמיד היה גדול מהם ושעשועיהם אינם מעסיקים אותו. עם גודלו הוא מוצא ענין בבית המלאכה לתקון טלפונים, תופס כל מיני חלקים פותח את 'קרביהם' ואף מתקשר לעובדים וכבר מתחיל להתפתח בו אדם עובד ויוצר. כתלמיד אינו מסתפק בלימודים והוא חורש, זורע, נוטע ומשתתף בכל העבודות הקשות בפרדס הוריו: בהשקאה, קטיף והובלה והוא עדיין אינו בר-מצוה. בהשפעת הוריו נכנס לשנתיים לבית הספר החקלאי בפרדס-חנה, אולם תקופה זו היתה המשעממת ביותר לישראל. בלימודים יבשים לא מצא עניין ופרדס הוריו רחוק. מכריח את הוריו להוציאו מבית הספר ולסדרו בעבודה כלשהי, כי כבר היה רחוק מלהיות

סגן שפירא ישראל ז"ל

תלמיד. כבן חמש עשרה היה כבר אדם עובד. לא עבר זמן רב וישראל נעשה קוון ראשי, אבל אחר זמן קצר נוכח שזו לא דרכו והוא נכנס לקבוצת "אלומות" ומתקשר במהירות לחיי המשק. מתחבב על כל החברים וממהר להיות מנושאי המשק. עם המלחמה הופך ישראל העליז והתמים לאדם רציני שעול ההגנה על שכמו. במהירות הוא עובר מפעולה לפעולה: שמירת שירות, קורס מפקדים, מדריך לגדנ"ע ומשתתף עם קבוצת חניכיו בכל פעולות ההגנה: בגשר, בדגניות ובהדיפת כוחות ההרס בגליל התחתון ועד שערי נצרת הגיע, אבל להכנס לא זכה. ברגע הנצחון, כשכוחות האויב החלו זורקים את נשקם ולהניף דגלים לבנים, נחפז ישראל להעביר פקודת מפקד, וכדור אויב פילח את לבו והוציא את נשמתו בו במקום.

נחפז לחיות, ישראל, נחפז להתבגר, לעבודה ולהגנה, אך למה נחפזת למות? למה? למה?" וכותב משה, חניכו וחברו לנשק: "היתה זו שעת ההכרעה בקרב על הדגניות. פגזי האויב ואש הטנקים מציפים את חצר המשק בדגניה ב'. "ד"ר היכן להניח את הפצועים?" לקול קריאה התרוממתי במקלט הפצועים. היה זה ג'ינג'י שנכנס למקלט ועל שכמו אדם שותת דם ועטוף בשמיכה. ושוב פעם יצא הלך וחזור כשעל גבו פצוע אחר פצוע, מבלי כל פחד, ממקומות שאיש לא העז לגשת, בגלל אש האויב הקטלנית וחוסר כל תעלות. אכן היה זה מבחן דמים שנצרפנו בו ובקבוצת גשר. ישראל, למרות גילו הצעיר, ידע להתעלות למדרגת מפקד שהיינו מוכנים לסמוך עליו בכל. והנה, אף ישראל שידע להתהלך בקומה זקופה בין כדורי האויב השורקים במשלטים מעל לגשר, שיצא בשלום מדגניה ב', בהוציאו פצועים כשאש האויב מכסה כל טפח, גם הוא נפל חלל, וכדרכו תמיד ראשון לפעולה ולסכנה. וכל כך לא הגיוני הוא, שישראל הער והתוסס איננו. הן היינו מוכנים לסמוך עליו בעיניים עצומות, כי ידענו. אם ג'ינג'י שם, הכל יהיה בסדר. בכל פינה במשק ובשדה, נזכרים אנו בך ישראל, הסלעים שעקרת, השדות שחרשת, כנף הקומביין הנושא את שמך - קפטן ג'ון שפירא, או שמך הנישא בפי הילדים שכה אהבת. והנה נעקרת מאתנו ואתה כה רך בשנים וכה גדול כחבר וכאדם".

ישראל נטמן בבית העלמין בחדרה.

יהי זכרו ברוך!

ישראל שפירא

ישראל נולד בתל-אביב ביום 16/6/1926 (ד' בתמוז תרפ"ו),

בן יחיד ללאה ואלכסנדר חנניה. אביו - ממתנדבי הגדוד

הגדוד העברי במלחמת העולם הראשונה. לרגל עבודת אביו

בקנטרה, בשירות הטלפון, טולטל בילדותו ממקום למקום.

הכיר את דרכי הסביבה השכנה ונימוסיה. זמן מה היה

בפנימית "זיו" בתל-אביב, אחר כך עבר עם הוריו למושב

אביחיל ומשם - לחדרה. היה נער עצמאי, מחושל ורחב-לב.

למד בבית הספר התיכון בפרדס חנה, לא סיים לימודיו

ועבד כקוון בדואר. לבסוף הצטרף כחבר לקבוצות אלומות

בפוריה. עבד כטרקטוריסט וכשומר שדות, נבחר למוכתר המקום

ופעל להטבת יחסי השכנות עם הערבים. היה הרוח החיה

בקבוצתו וכונה בפי חבריו "ג'נג'י".

עם פרוץ מלחמת השחרור יצא לקורס מפקדים, וכשסיימו -

הדרך. השתתף עם חניכיו בהגנת גשר ודגניה. לקח חלק פעיל

בפיצוץ גשר הירדן מול נהריים, ומנע בזאת פלישת האויב

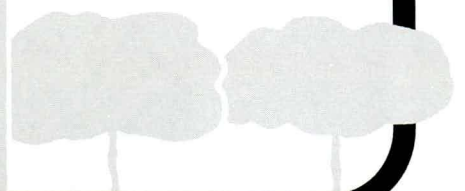
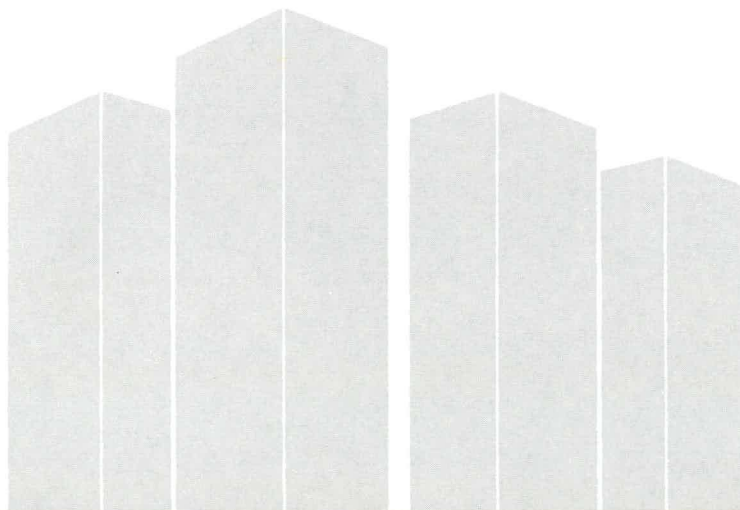
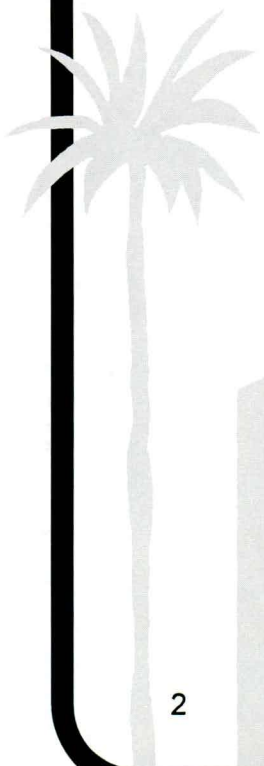
לארץ. בקרבות דגניה הוציא חיילים פצועים מקווי האש.

ישראל שפירא

נפל בשערי הכפר מג'דול בט' בתמוז תש"ח (16.7.1948).

הובא למנוחות בחדרה. לאחר נפלו הועלה לדרגת סגן משנה.

ישראל שפירא

ל ד מ ו ת ו

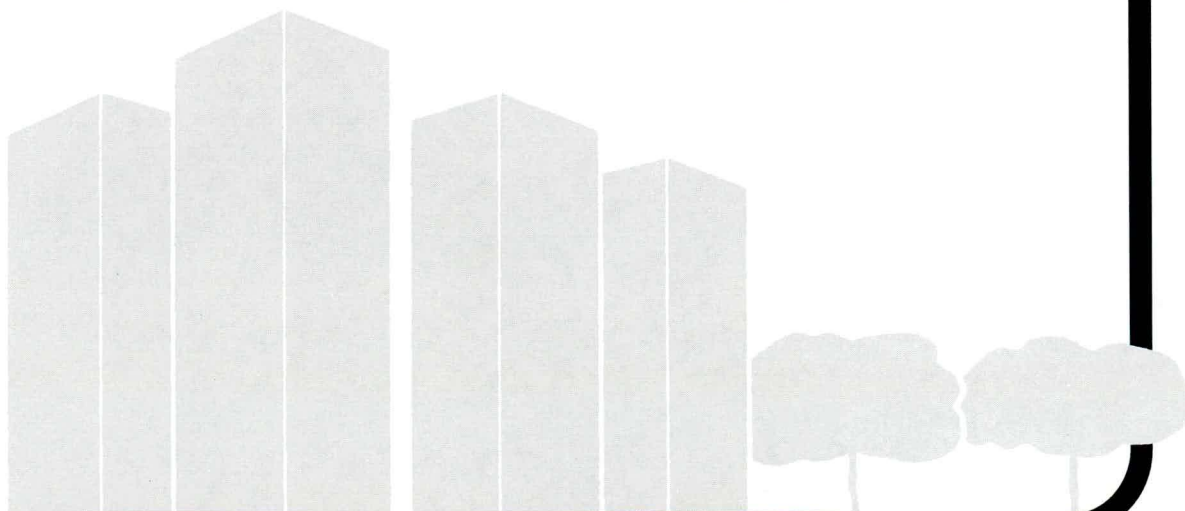
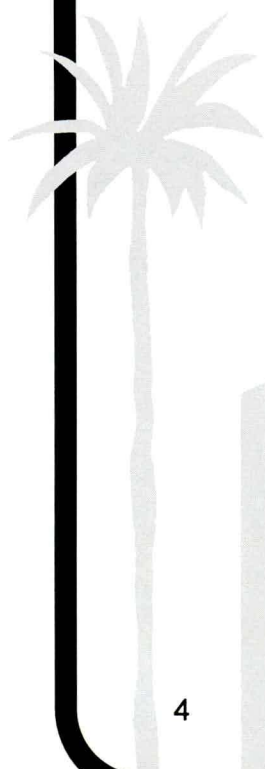
"מיום היולדו כמעט נחפז. בגן הוא מתפתח למעלה מבני מבני גילו. תמיד היה גדול מהם, ושעשועים סתם אינם מעסיקים אותו. אחר כך, בהיותו תלמיד בית הספר אין הוא מסתפק בלימודים בלבד; הוא חורש, זורע, נוטע, עוסק בכל העבודות הקשות בפרדס הוריו, והוא עדיין אינו בר מצווה. בהשפעת הוריו הוא עובר ללמוד בבית הספר החקלאי בפרדס חנה. תקופה זו היתה המשעממת ביותר בחייו. בלימודים יבשים לא מצא ענין, ופרדס הוריו רחוק. הוא ממהר יום יום על אופניו מפרדס חנה לחדרה; במהירות מסיים את שיעוריו, במשחקים אינו מוצא ענין רב, וסדן למרצו היוצר לא היה. הוא מכריח את הוריו להוציאו מבית הספר ולסדרו בעבודה כלשהי, כי "רחוק אני כבר מלהיות תלמיד". והנער בן החמש עשרה נעשה לאדם עובד. עתה הוא מוצא ענין בבית המלאכה לתיקון טלפונים, נוטל בידיו חלקים למיניהם, פותח את קרביהם ואף מתקשר לעובדים וחייהם.

ישראל שפירא

לא עבר זמן רב והוא נעשה קוון ראשי. לאחר זמן נוכח
ישראל לדעת שאין זו דרכו. הוא מצטרף לקבוצת אלומות
ומתקשר מיד לחיי המשק; מתחבב על החברים כולם וממהר
להיות אחד מעמודי התווך של הקיבוץ.
והנה פרצה מלחמת השחרור. ישראל העליז הפך לאדם
רציני שעול ההגנה על שכמו. הוא עובר מפעולה לפעולה:
שמירת שדות, קורס מפקדים, מדריך. הוא משתתף עם חניכיו
בהגנת גשר, הדגניות והגליל התחתון. עד שערי נצרת הגיע
אך להכנס לתוכה לא זכה. עם הנצחון, עת אנשי האויב החלו
זורקים את נשקם ומניפים דגלים לבנים, נחפז ישראל להעביר
פקודת מפקד וכדור אויב פילח את גופו..."

י.סימה.

ישראל שפירא

איך נפל ?

מבצע "דקל" נערך באיזור הגליל המערבי. באיזור זה עבר הגבול, ערב ההפוגה הראשונה לרגלי הגבעות שממזרח למישור החוף. ערב ההפוגה הראשונה ניסינו להשתלט על מספר גבעות, מתוך מגמה להציב לנו קו-גבול נוח יותר, וכבשנו את בירוה ומשלטיה; כן תספנו משלטים בסמוך לתרשיחא. קאוקג', שלא אבה להכיר בהפוגה, ניסה להוציא מאתנו משלטים אלה עוד בתקופת ההפוגה. התכתשויות מקומיות התנהלו כאן כל זמן ההפוגה. לקראת חידוש הקרבות הוחלט לבצע באיזור זה את מבצע "דקל", אשר מטרתו הראשונה היתה לתקוף ולהכות את כוחות קאוקג' בבסיסיהם. לפקודת מפקד המבצע עמדו 4 גדודים. הגדוד 1 של חטיבת "כרמלי" ושלושת גדודי חטיבה "שבע" - גדוד הרגלים 1 והגדוד המשוריין 9.

הגדוד המשוריין הווה את עיקר כוח-המחץ של חטיבה "שבע" ואליו הוצמדו פלוגה אחת מכל גדוד רגלים של החטיבה. השלב הראשון של המבצע היה השתלטות על הכפרים שלרגלי

ישראל שפירא

הרי הגליל המערבי מכברי שבצפו דרך בירוה שבמרכז, ועד
לשפרעם שבדרום הגזרה.

חלק המכפרים הללו היו מיושבים דרוזים: כפר יאסיף, אבו
סנאן ועוד. דרוזים אלה שוב לא נלחמו בנו לאחר מפלתם
בקרבות רמת-יוחנן.

משהחלו התקפותינו הראשונות ומקומות מספר נפלו לידינו,
החלו מגיעים אלינו בלילות שליחים ובקשת פניעה בפיהם.
כך עברו כפרים אלה לידינו ללא קרבות ואבידות, אבל
תנועתנו מהם מזרחה נתקלה בקשיים, כי מכאן והלאה עמדו
כוחות קאוקג'י וחסמו בפנינו את דרך ההתקדמות. קרבות
החלו מתפתחים במבואות מג'ד אל-כורום ותרשיחא.

ב-14.2.1948 הושלמה כיבושם של העיר שפרעם שבדרך
לנצרת. בו ביום עלו שלוש מחלקות קורס המכ"ים של חטיבת
"גולני" מבסיסן שבאיזור נהלל, כבשו את מעלול והתחברו עם
כפר-החורש, שממערב לנצרת, שהיה במשך חודשים רבים
מנותק ומבודד. להתקפה זו הצטרפה התקפה אחרת - של אותה
יחידה, של מוג'ידל שמצפון לגניגר. בקרב זה נפל ישראל.

SENDING CONFIRMATION

DATE : 29-NOV-2005 TUE 10:24
NAME : YAD LEBANIM
TEL : 046322278

PHONE : 039245552
PAGES : 1
START TIME : 29-NOV 10:24
ELAPSED TIME : 00' 24"
MODE : G3
RESULTS : OK

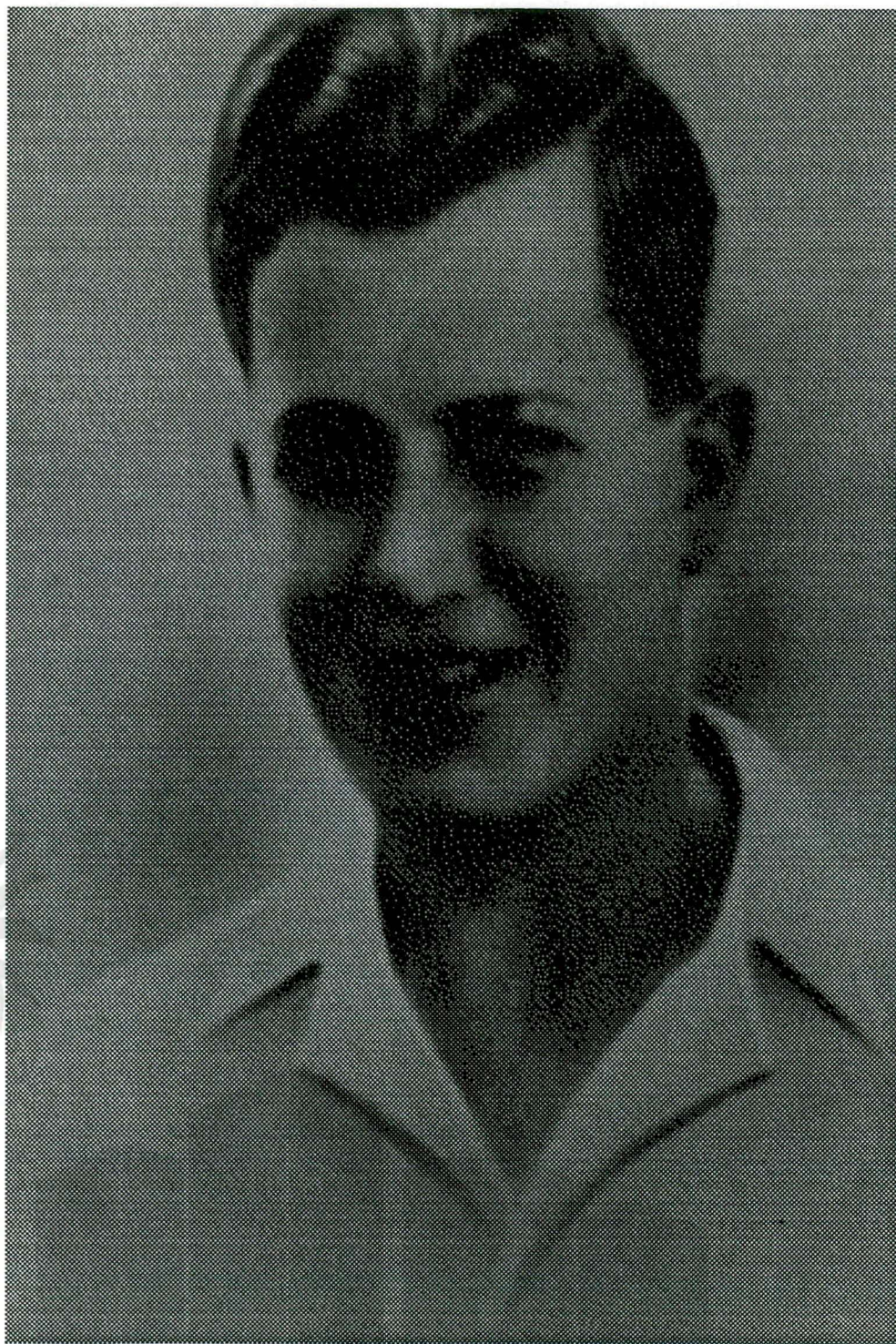
[illegible]

יד לבנים - חדרה

ישראל שפירא

בן לאה ואלכסנדר שפירא

16/06/26
16/07/48

ד' בתמוז תרפ"ו
ט' בתמוז תש"ח

נולד ביום
נפל ביום